

Muuntogeenisten kasvien käytön edut

(Uutispäivä Demari 12.8.2009)

Lehdessänne oli 4.8.2009 Kansalaisten Bioturvayhdistyksen puheenjohtajan Markku Rämön haastatteluun perustunut kirjoitus muuntogeenisten kasvien viljelyn ja käytön väitetyistä ja oletetuista haitoista.

Kirjoitus sisältää niin paljon väärää tietoa, että sen kaiken oikaisemiseen ei tässä ole mahdollisuutta. Haluan kuitenkin vastapainoksi kertoa, että muuntogeenisiä kasveja viljellään jo yli 25 eri maassa yhteensä 125 miljoonalla hehtaarilla, mikä on melkein neljä kertaa Suomen koko pinta-ala. Jo ainakin 1,3 miljardia ihmistä syö säännöllisesti muuntogeenisistä kasveista valmistettua ruokaa, ja arviolta yli kaksi miljardia on sitä ainakin maistanut. Pohjois-Amerikassa 300 miljoonaa henkilöä on jo yli kymmenen vuoden ajan nauttinut muuntogeenistä ravintoa päivittäin. Yhtään todennettua terveyshaittaa ei ole ilmennyt. Myöskään mitään merkittäviä ekologisia haittavaikutuksia ei ole havaittu.

Sen sijaan muuntogeenisten kasvien viljely on tuonut paljon hyötyä sekä tuottajille että kuluttajille. Viljelijöiden tulot ovat lisääntyneet kaikissa maissa, joissa muuntogeenisiä kasveja viljellään. Kuluttajille muuntogeeninen ravinto on huokeampaa kuin tavanomaisin menetelmin tuotettu, koska viljelykustannukset ovat pienemmät. Luonnonmukaisesti tuotettu ravinto puolestaan on 2-5 kertaa tavanomaista kalliimpaa. Muuntogeeninen ravinto on myös puhtaampaa kuin tavanomaisesti tuotettu, sillä esimerkiksi torjunta-aineita tarvitaan vähemmän.

Myös ympäristö hyötyy muuntogeenisten kasvien viljelystä. Koska torjunta-aineiden ruiskutuksia on vain kasvukauden alussa ja tehokkaamman rikkakasvien torjunnan ansiosta kyntämätön viljely on mahdollista, säästyy polttoainetta ja hiilidioksidipäästöt vähenevät. Esimerkiksi pelkästään vuonna 2007 päästövähennys vastasi yli kuuden miljoonan auton poistumista liikenteestä vuoden ajaksi. Tämä on enemmän kuin kaksi kertaa Suomen koko autokanta, joka vuonna 2006 oli 2,8 miljoonaa.

Muuntogeenisten kasvien viljelystä päätettäessä on punnittava viljelyn hyötyjä ja haittoja. Tuskin voidaan järkevästi olla eri mieltä siitä, että todetut hyödyt ovat valtavasti paljon suuremmat kuin oletetut haitat. Suomen ei pidä jäädä tässä asiassa joksikin takapajulaksi.

Petter Portin
Turun yliopiston perinnöllisyystieteen
emeritusprofessori